

VERKENNING

Wat wil ik?

J.H. Kuiper

De enige manier om achter Gods wil voor je leven te komen is bijbellezen. Daarin heeft Hij zijn wil geopenbaard. Alleen: de Bijbel geeft op individuele vragen geen antwoord. Er is geen spreuk bijvoorbeeld die aangeeft dat je geen vrachtwagenchauffeuse moet worden, maar hovenier (m/v). Hoe kom je achter Gods wil voor je leven? In deze Verkenning wil ik proberen de grote lijnen van Woordwijs concreet te maken voor de praktijk. Ik doe dat met behulp van het beeld van een reis die je als christen maakt.

Het kompas

We hebben gezien dat de vraag naar Gods leiding vaak gesteld wordt op de kruispunten van je leven. Waar richt je je op? Met wie ga je trouwen, of juist niet? Wat vind je belangrijk? Prioriteiten noemen we dat. Daar zetten we een koers uit. Het lijkt erop dat je op de belangrijke momenten van je leven aan jezelf overgelaten wordt. God neemt ons niet bij de hand, maar laat ons kiezen. Je kunt het ook mooier zeggen: geloven en mondigheid horen bij elkaar. Juist daarom komt er meer van terecht dan wanneer het ergens op te zoeken was wat God wil op dat persoonlijke kruispunt in ons leven.

Dat blijkt uit een tekst als Ezechiël 36:26. God belooft een nieuw hart en een nieuwe geest na het debacle van de ballingschap. Dat was een straf van God omdat Israël zijn wil bij het grof vuil gezet had. Gods antwoord daarop is niet een nog meer gedetailleerde set voorschriften, maar de belofte dat je onder zijn leiding de oude set zult gaan uitvoeren. Opvallend is dat het gaat om een nieuwe geest, niet een nieuwe ziel: de gelovige is zichzelf en toch een ander. Thuiskomen in jezelf kan pas goed in het geloof en tegelijk wordt de richting van je leven compleet anders. Dat wordt in de belofte van een nieuwe geest aangeduid. En dat kan, zegt God, omdat Hij zijn Geest geeft. Het gaat er bij Ezechiël niet om dat ons levensprincipe *vervangen* wordt door de heilige Geest, maar dat het *vernieuwd* wordt. God laat ons niet aan onszelf over, maar komt persoonlijk bij ons om ons te helpen de goede koers uit te zetten. Hij zelf is ons kompas. Het blijft overigens een strijd, omdat de restanten van de oude geest ons nog danig parten spelen. Voortdurend het kompas raadplegen is dus de belangrijkste voorwaarde.

Het landschap

Wie over koers praat, denkt aan een gebied. Om de vakantiestemming nog even vast te houden: je stippelt de route naar je vakantiebestemming uit. Als je naar Rome wilt, kun je via Keulen of Parijs (of tussendoor). Je kunt kiezen tussen de snelle route (vliegen) of zeggen: ik ga liften. Binnen het landschap van Europa maak je je keuze. Het landschap waarbinnen wij de keuzes van ons leven maken, heet de schepping. Dat is het gebied waar die vragen zich afspelen: wat wil ik worden; met wie ga ik trouwen; wat wil ik met mijn leven. Je kunt het zo samenvatten: de heilige Geest past de verlossing door Christus op ons leven toe door ons weer mens te laten zijn zoals de Vader het bij de schepping bedoeld heeft. Vernieuwd naar het beeld van God. Je krijgt je (keuze)vrijheid terug, die al zondigend verloren was gegaan. Leven door de Geest ligt niet alleen in het bezig zijn met 'geestelijke' zaken, maar heeft een plaats in je dagelijks bestaan. Je hoeft de zending niet in om God optimaal te dienen; dat mag je ook doen als timmervrouw. Als je hart daarin ligt, vindt God

dat net zo mooi. De zendeling moet zich later laten omscholen, maar voor een goede timmerman is ook op de nieuwe aarde altijd werk. Gods landschap ligt voor ons open. Het wil dus ook zeggen dat keuzes zich vaak niet afspelen op het niveau van goed of slecht. Of je nu loodgieter wordt of metselaar, in beide beroepen kun je de Here dienen. Het ene past misschien wel meer bij je dan het andere. Daar mag je ook naar kijken. Valkuil: jouw route hoeft niet die van een ander te zijn. Dwing een kind nooit om zijn vader op te volgen in het familiebedrijf, bijvoorbeeld.

De kaart

Een landschap wordt ontsloten door een goede kaart. Dat is fundamenteel als je op je vakantiebestemming aankomt, om je wandelingen te plannen en de leuke dingen te kunnen opzoeken. Anders ga je aan het dwalen en kom je misschien ook wel mooie dingen tegen, maar net niet de goede. Eerst een kaart halen.

Een kaart is echter een reductie van de werkelijkheid; je ziet de grote lijnen, en meer niet. Je ziet dat een bepaalde weg als schilderachtig aangegeven wordt, door de groene streep erlangs op de kaart, maar er is maar één manier om te zien hoe mooi de weg is: door hem te volgen. Je zou zo ook de plaats van de Bijbel kunnen omschrijven. Het is een altijd geldige kaart voor Gods landschap. Er komt niet om de zoveel jaar een nieuwe versie. Alles wat wij moeten weten om onze koers in de praktijk uit te zetten, staat erin. God wijst ook de doodlopende wegen aan. En de gevaarlijke gebieden. Het is aan ons om goed kaart te lezen. Dat betekent: één oog gericht op de kaart en het andere op de wereld om ons heen. Wie alleen maar naar de kaart kijkt, mist de goede afslag. Wie alleen maar naar buiten kijkt, komt niet waar hij wil. Hij volgt zomaar een brede weg die heel mooi lijkt, maar die naar de afgrond leidt.

Opvallend bij Ezechiël 36 is de belofte dat mensen met een nieuw levensprincipe naar de wetten van de Heer zullen leven. Er zit meer in de wet dan alleen de veroordeling; vanuit de verlossing gaat die pas echt leven. Als mijn lust is slechts te willen wat God wil (Ps. 119), wordt de geopenbaarde wil van God, zijn routebeschrijving voor mijn leven, wel heel belangrijk. In de Bijbel kom je regelmatig de uitdrukking tegen dat iemand denkt aan wat God eerder gezegd heeft. Dat kan alleen als hij dat ook weet. Zo werkt de heilige Geest.

Voor de vraag op de kruispunten: God laat ons veel vrijheid, behalve die om het verkeerde te willen.

Bezet gebied

Soms krijgen reizigers een negatief reisadvies. Je kunt een mooie bestemming kiezen, maar het kan er te gevaarlijk zijn. De wereld is wel Gods landschap, maar we hebben ook te maken met de bezetter, de duivel. Het lastige is, dat je dat niet zomaar kunt lokaliseren. Soms is het aan te wijzen: je kunt als christen niet elk beroep kiezen. Een andere keer is het een sterke magneet, die het kompas dreigt te beïnvloeden. Zonder dat je het merkt. Pas achteraf zie je dan dat je uit de koers bent geraakt. Er is maar één manier om de dingen bij elkaar te houden: scherm je kompas af en sta open voor Gods Geest. Vraag onderweg voortdurend de weg. Bidden dus.

Reisgezelschap

Je reist nooit alleen. Weliswaar is het leven van de christen geen georganiseerde busreis, maar onderweg ontmoet je veel mensen, die ook allemaal varen op het kompas van Gods Geest. Het is goed om naar elkaars reiservaringen te luisteren en elkaars routes te vergelijken. Dat bewaart je voor onnodig verdwalen. En je kunt elkaar helpen als er voor iemand die alleen is, onoverkomelijke hindernissen zijn.

Voor de bespreking

1. Leven in bezet gebied. Merk je daar wat van in de praktijk van je leven? Wat zegt dat over de te plannen route?
2. Wat kan het werk van gezamenlijke bijbelstudie betekenen voor de onderlinge steun: hoe praktisch moet de bespreking zijn?
3. In de praktijk kijken we (vermoedelijk) nog altijd op tegen mensen die iets 'geestelijks' doen. Hoe kunnen we dat met elkaar doorbreken?